

ارزیابی زخم کف سم گاو به عنوان ریسک فاکتور ابتلا به این عارضه در شکم های بعدی زایمان

فائزه علی پور^۱، شهرزاد شفیق^۱، ارسلان کلامی^۱، مسعود غلامی^۲، احمدرضا محمدنیا^۳

۱- دانشجوی سال آخر دکتری عمومی دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد.

۲- شرکت ماهان دام سپاهان، اصفهان، ایران

۳- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

آدرس پست الکترونیکی ارائه دهنده مقاله: Fz_alp@yahoo.com

زخم کف سم یا پودودرماتیت محدود، جراحی واقع شده در ناحیه ای از تقاطع پاشنه و کف سم، و معمولا نزدیک تر به دیوار محوری سم (ناحیه ۴) گاو است که حاصل آسیب به کوریوم همراه با نکروز و خونریزی موضعی است. در این مطالعه زخم کف سم به عنوان ریسک فاکتور ابتلا مجدد به این عارضه در شکم بعدی زایش بررسی شده است. مطالعه حاضر بر اساس اطلاعات جمع آوری شده از یک گاوداری شیری با ۱۴۰۰ راس گاو دوشا در طول یک دوره ۱۸ ماهه انجام گرفت. پنجاه رأس گاو با سابقه لنگش و زخم کف سم (گروه ۱) و ۵۰ راس گاو بدون هیچ عارضه اندام حرکتی (گروه ۲) انتخاب گردیدند. تمامی گاوهای انتخاب شده از بین گاوهای شیری بوده و رخداد زخم کف سم در این گاوها در شکم بعدی مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج با استفاده از آزمون مربع کای مقایسه گردید و نسبت شانس (Odd Ratio) در رخداد بیماری تعیین گردید. مقادیر $p < 0.05$ به عنوان معنی دار قلمداد شد. هفده مورد از گروه یک (۳۴٪) و دو مورد (۴٪) از گروه دو در شکم بعد مبتلا به زخم کف سم شدند. رخداد زخم کف سم به شکل معنی داری در گروه ۱ در شکم بعدی بیشتر بود ($P < 0.05$) و نسبت شانس برای رخداد این عارضه در گروه ۱ نسبت به گروه ۲، ۱۲/۳۶ برابر محاسبه گردید. فراوانی رخداد موارد زخم کف سم در بین گاوهای مورد مراقبت قرار گرفته در مدت مشابه (۴/۵٪) ثبت گردید که همخوانی نسبتا بالایی با رخداد موارد زخم کف سم در شکم های بعدی گاوهای گروه ۲ دارد. همانگونه که قبلا هم در مطالعات مربوط به پاتوژنز بیماری های بافت شاخی گزارش گردیده است، مطالعه حاضر نیز نشانگر فراوانی بسیار بالاتر این رخداد پس از یک بار ابتلا بوده که بر اهمیت ضرورت پیشگیری هر چه بیشتر از رخداد چنین عوارضی تاکید می نماید.

کلمات کلیدی: گاو، لنگش، زخم کف سم، شکم زایش